

บทที่ 4

สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากผลการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของข้าวในประเทศไทยในบทที่ 3 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุแบบเชิงเส้นของปริมาณผลผลิตข้าวหรืออุปทานของข้าวซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ ปริมาณการบริโภคข้าว ปริมาณข้าวส่งออก เนื้อที่ปลูกข้าว และตัวแปรต้นมีของปริมาณผลผลิตข้าว ปริมาณข้าวส่งออก และเนื้อที่ปลูกข้าว ปรากฏว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตข้าว คือ เนื้อที่ปลูกข้าว และตัวแปรต้นมีของปริมาณผลผลิตข้าว

2. แนวโน้มปริมาณผลผลิตข้าวหรืออุปทานของข้าวซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อที่ปลูกข้าว มีลักษณะเป็นเส้นตรงที่มีความชันสูง เนื่องจากเนื้อที่ปลูกข้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีการทำนาปรังเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่เมื่อจำกัดเนื้อที่ปลูกข้าวเพียง 75,000,000 ไร่ ซึ่งเป็นเนื้อที่ถือครองของชาวนาทั้งประเทศ และผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ประมาณ 259 กิโลกรัม ซึ่งเป็นผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในปัจจุบัน จะทำให้ได้ปริมาณผลผลิตข้าวประมาณ 19,049,311 ตัน ตั้งแต่ พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

3. ปริมาณการบริโภคข้าวหรืออุปสงค์ของข้าวมีลักษณะเป็น modified exponential ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยอัตราการเพิ่มที่ลดลง เนื่องจากอัตราการเพิ่มของประชากรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง เพราะหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนได้มีการส่งเสริมให้ประชากรมีการวางแผนครอบครัวกันอย่างจริงจังมากขึ้น

4. เมื่อนำอุปสงค์และอุปทานของข้าวในประเทศไทยมาเปรียบเทียบกัน ตั้งแต่ พ.ศ. 2524 โดยจำกัดเนื้อที่ปลูกข้าวรวมทั้งหมดเพียง 75,000,000 ไร่ ผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ประมาณ 259 กิโลกรัม ซึ่งเป็นผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในปัจจุบัน อัตราการเพิ่มของประชากรเพิ่มขึ้นอัตราที่ลดลงตามการกำหนดของคณะกรรมการประมาณจำนวนประชากรจาก 3 สถาบัน คือ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอัตราการบริโภคข้าวต่อคนต่อปีเท่ากับ 167 กิโลกรัมแล้ว ปรากฏว่า ประมาณ พ.ศ. 2558 อุปสงค์และอุปทานของข้าวจะเท่ากันหรือปริมาณการบริโภคข้าวจะเท่ากับปริมาณผลผลิตข้าว ดังนั้นก่อนที่จะถึงเวลานี้ควรจะเพิ่มผลผลิตข้าว และ/หรือ ลดอัตราการเพิ่มของประชากรลง โดยมีเงื่อนไขดังที่ได้กล่าวมาแล้ว อาจจะทำดังนี้

1. การเพิ่มผลผลิตข้าว ซึ่งทำโดย

1.1 เพิ่มผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่อีกประมาณปีละ 10, 25 และ 35 กิโลกรัม ปรากฏว่า ประมาณ พ.ศ. 2562, พ.ศ. 2570 และ พ.ศ. 2577 ตามลำดับ ปริมาณการบริโภคข้าวจะเท่ากับปริมาณผลผลิตข้าว

1.2 ปลูกข้าวนาปรัง โดยเพิ่มเนื้อที่ปลูกข้าวนาปรังในเขตชลประทานอีกประมาณปีละ 100,000, 200,000 และ 400,000 ไร่ ประมาณ พ.ศ. 2558 ปริมาณการบริโภคข้าวและปริมาณผลผลิตข้าวจะเท่ากัน

1.3 เพิ่มผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ และเพิ่มเนื้อที่ปลูกข้าวนาปรังในเขตชลประทาน ถ้าเพิ่มผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่อีกประมาณปีละ 10 กิโลกรัมและเพิ่มเนื้อที่ปลูกข้าวนาปรังในเขตชลประทานอีกประมาณปีละ 100,000 หรือ 200,000 ไร่ ปรากฏว่า ประมาณ พ.ศ. 2563 ปริมาณการบริโภคข้าวและปริมาณผลผลิตข้าวจะเท่ากัน เมื่อเพิ่มผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่อีกประมาณปีละ 25 กิโลกรัม และเพิ่มเนื้อที่ปลูกข้าวนาปรังในเขตชลประทานอีกประมาณปีละ 200,000 ไร่ ประมาณ พ.ศ. 2571 อุปสงค์และอุปทานของข้าวจะเท่ากัน ถ้าเพิ่มผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่อีกประมาณปีละ 35 กิโลกรัม และเพิ่มเนื้อที่ปลูกข้าวนาปรังในเขตชลประทานอีกประมาณปีละ

100,000 ไร่' ประมาณ พ.ศ. 2578 ปริมาณการบริโภคข้าวจะเท่ากับปริมาณผลผลิตข้าว

และ/หรือ 2. ลดอัตราการเพิ่มของประชากรลง โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้
ประชากรทำการวางแผนครอบครัวกันอย่างจริงจัง

4.2 ข้อเสนอแนะ

อาจใช้วิธีการวิเคราะห์ของ Box และ Jenkins มาช่วยในการประมาณ
ปริมาณผลผลิตข้าว